

دیدار مسئولان، سفرای کشورهای اسلامی و جمعی از اқشار مختلف مردم - 18 / مرداد / 1392

در روز عید فطر، اول شوال ۱۴۳۴

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریک عرض میکنیم عید سعید فطر را به امت بزرگ اسلامی در هر نقطه‌ای از جهان، و به ملت بزرگ و رشید ایران - که در عرصه‌های گوناگون، لیاقت و شایستگی خود را برای دریافت هدایت و نعمت الهی اثبات کردند - و همچنین تبریک عرض میکنیم به شما حضار محترم، مسئولان پرافتخار کشور، و همچنین میهمانان ما، سفرای محترم کشورهای اسلامی؛ همچنین باید تبریک گفت به ملت ایران، به خاطر گذراندن يك ماه رمضان به معنای واقعی کلمه، مبارك.

مردم ایران با اعمال عبادی واجب و مستحب در این ماه، خود را بار دیگر شایسته‌ی نزول رحمت الهی کردند. این دهانهای روزه‌دار در این روزهای بلند و گرم، این شبهای رونق‌یافته‌ی از ذکر و عبادت و دعا و مناجات، این جلسات متعدد قرآن در هر نقطه‌ی کشور، که آحاد مردم، مخصوصاً جوانان و نوجوانان، عشق فراوان خود را به قرآن در این جلسات نشان میدادند، این شبهای قدر و جلسات باشکوه و پرمغز و پرمعنا که در این شبها تشکیل میشد، و انواع و اقسام آحاد و اصناف مردم از قشرهای مختلف، از مشاغل مختلف، از سلائق مختلف، با شکل و شمایل و شاکله‌های گوناگون، همه مجذوب مرکز ذکر و دعا و توسل در این شبها میشدند؛ اینها خیلی باارزش است. باید قدر بدانیم این روح توسل و تذکری که در کشور ما بحمدالله وجود دارد و در بسیاری از اوقات سال - بخصوص در ایام ماه مبارك رمضان و لیالی قدر - و مناسبتهای عزیزی از این قبیل، جلوه و بروز بیشتری پیدا میکند. بنده لازم میدانم به مناسبت همین عظمتی که این ایام دارد، و ارزشی که ذکر و یاد الهی دارد، به مسئولین محترم کشور، مجموعه‌ی تازه‌نفسی که مسئولیتهای کشور را برعهده گرفتند و ان شاءالله در این کار با قدم ثابت، با اراده و عزم راسخ به پیش خواهند رفت، این توصیه را بکنم که در طول این راه دشوار، از همین سلاح ذکر و توجه و توسل به خداوند متعال و اعتماد به خدا استفاده کنند. «یا من لا یجبه بالردّ اهل الدّائة علیه» (۱) - دعائی که وارد شده است برای روز عید فطر، در صحیفه‌ی مبارکه‌ی سجادیه - حتی کسانی که در مخاطبه‌ی با پروردگار عالم، با گستاخی حرف میزنند، خدای متعال رحمت خود را شامل آنها هم میکند. رحمت واسعه‌ی الهی در دسترس کسانی است که آن را بخواهند و بطلبند. مهم این است که هدایت الهی را بخواهیم، رحمت الهی را بخواهیم، آن را بطلبیم؛ آن وقت به دست خواهد آمد.

همه‌ی مسئولین کشور - بخصوص مسئولین سطوح بالای کشور - به خداوند متعال توجه کنند، توسل کنند. کارهای سنگین، وظائف مهم، حقوق عمومی مردم، مسئولیتهائی است بر دوش آنها؛ این مسئولیتهای آنها را با کمک پروردگار میشود بخوبی انجام داد. اگر توانستیم راه کمک الهی را به سوی خود و به روی خود باز کنیم، هیچ مشکلی وجود نخواهد داشت که قابل حل نباشد. به خدای متعال امیدوار باشند، همه‌ی تلاش خود را به صحنه بیاورند. نمیشود تنبلی کرد، کار نکرد و امیدوار به رحمت الهی بود. هدایت الهی، دستگیری الهی، لطف الهی آن وقتی است که ما همه‌ی موجودی توان خود را - که آن هم متعلق به خدای متعال است - وارد صحنه کنیم؛ از فکر و تدبیر، از نیروی جسمی و توان کار، از امکانات عظیم نیروی انسانی کشور، از همه چیز استفاده کنیم؛ آن وقت خدای متعال قطعاً تفضل خواهد کرد.

بسیاری بودند که در مقاطعی، از آینده‌ی کشور مأیوس میشدند. ما در این سی و چند سال، تجربه‌های متعددی داریم؛ بودند افرادی که یا نزدیک‌بین بودند، یا دچار ضعف باور به کمک الهی بودند، یا حسن ظن به وعده‌ی الهی نداشتند؛ در يك مواقعی، «و زلزلوا حتی یقول الرسول و الذین ءامنوا معه متی نصر الله»؛ (۲) در طول تاریخ هم پیش آمده است؛ در همان مواقع، خدای متعال کمک کرده است. و شما امروز ملاحظه کنید ملت ما، کشور ما،

نسبت به همه‌ی دوره‌های گذشته، در نقطه‌ی مقدم قرار دارد؛ پیشرفت جزو ذات حرکت ملت ایران شده است؛ روزبه‌روز بحمدالله ملت پیشرفت کرده است، باز هم پیشرفت خواهد کرد؛ مهم این است که رابطه‌ی خودمان را با خدای متعال محکم کنیم.

امروز دنیای اسلام دچار مشکلات بزرگی است. ما در منطقه‌ای قرار گرفته‌ایم که متأسفانه در متعددی از کشورهایی که پیرامون ما هستند، مشکلاتی وجود دارد، که غالباً هم این مشکلات تزریق شده و تحمیل شده‌ی از سوی دیگران و از سوی بیگانگان است. یقیناً این حوادثی که امروز در منطقه‌ی غرب آسیا و در شمال آفریقا دارد اتفاق می‌افتد، اگر دخالت‌های بیگانگان نبود، اگر سیاست‌های مغرضانه‌ی قدرتها نبود، اوضاع به این شکل پیچیده نمی‌شد. امروز هم راه علاج این است که خود ملتها تصمیم بگیرند، دیگران دخالت نکنند، بیگانگان دخالت نکنند. علاج حوادثی که امروز در این منطقه وجود دارد، صرفاً این است. مصر همین جور است، لیبی همین جور است، سوریه همین جور است. ملتها میتوانند با حکمت نخبگان خودشان و با هدایت پیشروان و پیشوایان خودشان و عقلای قوم، راههای خلاص را پیدا کنند؛ اگر بیگانه‌ها بگذارند، اگر تزریق نفاق نکنند، تزریق دودلی بین مردم نکنند. ملت ایران به فضل پروردگار، به حول و قوه‌ی الهی، با روحیه‌ی ایمان، با روحیه‌ی اتحاد و انسجام و وحدتی که به برکت دین در خدمت و در اختیار آنها است، توانسته‌اند این راه را طی کنند؛ باز هم در آینده به توفیق الهی همین جور خواهد بود.

توطئه‌ای که در کشورهای دیگر کردند، در اینجا این توطئه‌ها اثر ندارد. یا به عنوان اختلافات مذهبی مردم را به جان یکدیگر انداختند، یا به عنوان اختلافات قومی برادران را در مقابل هم قرار دادند، یا با عنوان اختلافات حزبی این کار را کردند؛ هیچکدام از این سلاحهای خطرناک و زهرآگین، در ایران اسلامی کاربرد ندارد؛ مذاهب گوناگون در کنار هم، اقوام گوناگون دست در دست هم، و گروهها و جریانات مختلف در اساسی‌ترین مسائل با وحدت نظر با یکدیگر، پیش می‌روند.

و من توصیه‌ام به مسئولان کشور، به نخبگان سیاسی، به برگزیدگان و برجستگان دینی، به آنهایی که منطقه‌ی نفوذ کلمه‌ای در میان مردم دارند، این است: تا آنجا که میتوانند، بر روی این اتحاد و انسجام باارزش ملت ایران تکیه کنند؛ ایمان به خدا و اتحاد، دین و اتحاد کلمه؛ این دو چیز است که میتواند کشورها را، ملتها را روی پای خودشان نگه دارد؛ قدرت مقاومت به آنها بدهد؛ و ملت ایران بحمدالله از این دو برخوردار است. و ای کاش مسئولان سیاسی و فرهنگی در کشورهای دیگر، به این نقطه توجه مضاعف کنند و مشکلاتی را که برای کشورها در این منطقه پیش آمده است، باحکمت برطرف کنند.

دعا کنیم که خدای متعال امت اسلامی را سرافراز و پایدار بدارد. پروردگارا! به محمد و آل محمد، تفضل خودت را، رحمت خودت را بر امت اسلامی در سراسر جهان مستمر و پایدار بدار. پروردگارا! دست بیگانگان را از زندگی مردم در کشورهای اسلامی کوتاه بفرما.
والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

(۱) صحیفه‌ی سجادیه، دعای ۴۶

(۲) بقره: ۲۱۴